

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Thieu Boutsen, Marijke Dillen, Hugo Philtjens: gezondheidsredenen;

Marc Cordeel, Luc Van den Brande: buitenslands;

Patricia Ceysens, Marnic De Meulemeester, Veerle Heeren, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Bart Martens, Jan Verfaillie: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 60/20*)

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de initiatieven die de Vlaamse Regering neemt om anti-racisme, verdraagzaamheid en respect te promoten in Vlaanderen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Van Brempt.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vandaag is het 21 maart, het begin van de lente, hoewel dat er niet aan te zien is. Het is ook de Internationale Dag tegen Racisme en Discriminatie. In deze warme regio Vlaanderen is dat voornog geen reden tot feesten. Er is nog altijd heel wat

overduidelijk racisme. Ik denk aan die drie echtparen die niet wensten getrouwd te worden door een zwarte schepen. Gelukkig is daar een warme reactie op gekomen. Vandaag wordt een grote huwelijksplechtigheid gehouden op de markt van Sint-Niklaas.

Er is echter nog veel verborgen racisme dat we elke dag kunnen waarnemen. Mevrouw de minister, ik zal u twee recente voorbeelden geven. Tien dagen geleden werden de resultaten van een onderzoek van het Kenniscentrum Wonen in dit parlement voorgesteld. Een van de toch wel hallucinante cijfers in die studie was dat twee op de tien eigenaars ronduit toegeven dat ze niet verhuren aan allochtonen. Vorige zaterdag zag ik de nog meer verontrustende cijfers van de Unie van Zelfstandige Ondernemers. Daarin staat dat acht op de tien werkgevers die bij de organisatie zijn aangesloten, geen allochtonen aannemen.

Mevrouw de minister, samen met u stel ik de vraag hoe het komt dat deze regio zo veel racisme kent. Waarom zijn er nog zo veel racistische reacties in Vlaanderen?

Racisme is gebaseerd op vooroordelen. Dat betekent dat, bijvoorbeeld, wordt beweerd: "Allochtonen zullen wel niet werken!", of "Allochtonen kunnen minder stipt werken!", of "Allochtonen zullen wel slechte huurders zijn en zullen wel overlast veroorzaken!"

Mevrouw de minister, daar heeft deze regering wel een beetje mee schuld aan. Als deze regering zegt dat de overlast in de socialewoningbouw moet worden opgelost door, onder meer, mensen het Nederlands te laten aanleren, dan wordt eigenlijk geïnsinueerd dat als iemand de taal niet kent en allochtoon is, hij ook overlast zal veroorzaken.

Er is meer. We moeten daar eens grondig over nadenken. Ik ben blij dat minister-president Leterme net binnenkomt. Zijn wij in dit halfroend, zijn de ministers niet een beetje de oorzaak van het feit dat er in Vlaanderen nog zo veel vooroordelen bestaan? Mijnheer de minister-president, in het communautair discours wordt permanent uitgehaald naar dé corrupte Walen, waarbij dan wordt verwezen naar Charleroi, terwijl op hetzelfde moment de hele administratie Ruimtelijke Ordening in Brugge ook boter op het hoofd heeft.

U zegt ook steeds dat de Walen geen Nederlands kennen omdat ze waarschijnlijk wel te dom zijn. Vandaag zegt u in het interview met La Libre Belgique dat Wallonië slecht bezig is, dat die regio de mindere is. We kunnen ons dan ook afvragen of we niet zelf bezig zijn met het afsluiten van deze regio en het versterken van de vooroordelen.

Als de heer De Wever zijn strikjescampagne houdt, dan hoor ik geen enkele reactie van CD&V. Als men

warme broodjes bakt bij Debby en Nancy, dan is het kot te klein. ‘Laat u niet verstrikken’, geeft de indruk alsof alle Walen gedictieerd worden door dictator Di Rupo.

Mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, naar aanleiding van de Internationale Dag tegen het Racisme wil ik hier op deze tribune een lans breken voor een regio die opener is en die zich minder op vooroordelen baseert, niet alleen ten aanzien van allochtonen maar ook ten aanzien van Franstaligen, ten aanzien van iedereen. Ik wil naar een regio evolueren, mijnheer de minister-president, waar respect – het woord dat u zo graag en zo dikwijls gebruikt – vooropstaat: respect voor wie een andere taal spreekt, voor wie een andere cultuur of religie heeft, voor wie er anders uitziet.

Mijn concrete vragen aan de regering, en ik stel ze aan de minister voor Gelijke Kansen, zijn tweërlei. Wat zal deze Vlaamse Regering doen om het toenemende racisme in deze regio te bedwingen? Er zijn al veel ronkende verklaringen en streefcijfers, mevrouw de minister, maar ik zie geen beterschap. Sinds het regeerakkoord en sinds u uw eerste beleidsnota schreef, wordt er gezegd dat Vlaanderen ook werk zou maken van het Antidiscriminatie-decreet, dat eigenlijk nodig is om de Europese richtlijn uit te voeren. We zijn nu bijna halfweg 2007 en er is nog altijd geen ontwerp aan het parlement voorgelegd. Gegeven de recente cijfers is het hoogtijd dat Vlaanderen zich hierover eens bezint en er werk van maakt. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw Vogels, u hebt een terechte vraag voor vandaag. Maar we moeten niet alleen vandaag maar het hele jaar de aandacht vragen voor dit thema, dat ongelooflijk belangrijk is, niet het minst in Vlaanderen.

Ik wil vooral focussen op het decreet en op een aantal aspecten die volop in de steigers staan. Het spreekt voor zich dat elke minister vanuit zijn bevoegdheid een opdracht, een taak heeft om te werken aan antidiscriminatie. Heel belangrijke bevoegdheden daarin zijn Onderwijs en Werk, waarin we toch heel wat stappen vooruitzetten. In mijn domein is De Lijn een belangrijk voorbeeld.

Dit beleid wordt samen met minister Keulen en uiteraard samen met de hele Vlaamse Regering en de minister-president uitgewerkt. U vraagt terecht naar de stand van zaken van het decreet. Dat is terecht omdat we daaraan al enige tijd aan het werken zijn, en we lopen daar ook een beetje parallel met wat er op het federale niveau gebeurt. Het zal u niet verbazen dat het helemaal niet de bedoeling is om de kaderwetgeving die tot stand zal komen en die de Europese richtlijnen omzet naar de Vlaamse bevoegdheden een heel andere wending te geven dan datgene wat federaal wordt ontwikkeld. Daar

is men volop bezig; het is al goedgekeurd in de commissie, als ik mij niet vergis.

Ik spreek in plaats van over het Antidiscriminatie-decreet eigenlijk liever over het decreet Gelijke Behandeling. Dat is een werktitel. Het gaat om méér dan om antidiscriminatie, gebaseerd op ras en etnische afkomst. Het gaat ook over leeftijd, geslacht, gezondheidstoestand enzovoort. Dat zijn allemaal gronden die deel zullen uitmaken van het Vlaamse decreet Gelijke Behandeling.

De doelstelling is om een kader te creëren dat wordt uitgewerkt per bevoegdheidssterrein. En het is uiteraard ook de bedoeling om de Europese wetgeving om te zetten voor alle Vlaamse bevoegdheden, zodat alle mogelijke klachten worden gedekt. Dat is nodig en noodzakelijk.

Het is een juridisch niet onbelangrijk document waarbij ook de sociale partners en het middenveld hun zeg moeten doen. De timing die we hebben vooropgesteld, is dat we het ontwerp tegen het zomerreces moeten klaar hebben, dat we het zomerreces ook gebruiken om het debat te voeren, en dat in het najaar dit decreet in het Vlaamse Parlement moet liggen, zodat het volgend jaar zeker van kracht is.

We schrijven niet alleen een Gelijkekansendecreet, we schrijven ook een Gelijkekansenplan, dat daar nauw mee verbonden is. Het is immers niet alleen noodzakelijk dat het decreet juridisch sluitend is en dat elke Vlaming juridisch weet waar hij of zij aan toe is, minstens even belangrijk is dat we de problemen op het terrein aanpakken. Dat is ongetwijfeld ook de reden van uw vraag. Een manier om dat te doen is werk maken van meldpunten, die er niet alleen voor zorgen dat mensen hun probleem, hun discriminatie, hun gronden van discriminatie kunnen melden, maar die er ook toe bijdragen dat dit wordt opgelost. Bemiddeling is daarvan een heel belangrijk onderdeel.

Er zijn vandaag op het werkveld al heel wat initiatieven aanwezig om te kijken wat er nu is, wat er werkt en wat er goed functioneert.

Op basis daarvan willen we een kader creëren dat we ook financieel zullen ondersteunen en dat heel Vlaanderen dekt. Het kan niet zijn dat in een bepaalde regio of provincie de mogelijkheid bestaat om én te melden én bemiddeling te krijgen en in andere niet. We moeten bepalen of we eerst met een aantal pilootprojecten zullen werken of ineens voor heel Vlaanderen meldpunten zullen ontwikkelen. Ook dat moet worden getrancheerd voor het zomerreces en loopt parallel met de ontwikkeling van het decreet zelf.

Wat heel nauw verbonden is met zowel het decreet als de meldpunten, is de noodzaak aan een onafhankelijk

orgaan dat juridisch kan optreden voor de slachtoffers van discriminatie voor de Vlaamse materies. Vandaag bestaat het Centrum voor Gelijkheid van Kansen, maar er bestaat geen vergelijkbaar orgaan voor de Vlaamse materies. Dat is al een probleem voor het decreet Evenwaardige Participatie op de Arbeidsmarkt. We zijn volop in onderhandeling om het huidige centrum open te stellen en het de mogelijkheid te geven om op te treden als onafhankelijk orgaan. Dat betekent dus ook een sterke, evenwaardige vertegenwoordiging vanuit Vlaanderen.

Dat zijn dingen die in de pipeline zitten en verbonden zijn aan de ontwikkeling van het decreet en het actieplan Gelijke Behandeling. Uiteraard zijn er heel wat zaken die gebeuren op de verschillende bevoegdheidsdomeinen door de verschillende ministers. Het zou ons echter veel te ver leiden om daar allemaal op in te gaan.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar laat me toe te zeggen dat ik het nogal formalistisch vind. Het is goed om decreten te maken en meldpunten op te richten, maar Vlaanderen heeft nood aan een goede reflectie over waarom vooroordelen in Vlaanderen langer en sterker leven dan elders. Pas als we die analyse maken, zullen we concrete oplossingen kunnen geven. Wat doe je in godsnaam met een meldpunt? Die bestaan op dit moment. Ik ken iemand met een zwarte huidskleur die een diploma en vast werk heeft, maar in de stad Turnhout minstens door vijftien eigenaars is afgewezen. Hij krijgt de reactie: "Ik moet u niet aannemen want de overheid weigert ook allochtonen in de sociale huisvesting." Welk antwoord geeft u daarop? U kunt natuurlijk afkomen met een grote uitleg dat dit helemaal iets anders is, maar de gewone man en vrouw in de straat ontvangen signalen van deze Vlaamse Regering die zelf vooroordelen voedt. U mag zoveel meldpunten oprichten als u wilt, maar als u daar niets aan doet, dan zult u het racisme in deze regio waarvoor ik beschaamd ben, niet oplossen. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw Vogels, ik was een beetje verwonderd over de toelichting bij uw initiële vraag. Naar aanleiding van de Dag tegen het Racisme hebt u het eigenlijk gewoon gehad over de communautaire kwestie. Daar heb ik nogal wat moeite mee. *(Opmerkingen van mevrouw Vogels)*

U schakelt zich op de Dag tegen het Racisme probleemloos in in het Franstalige discours dat elke vraag naar meer bevoegdheden en elk pijnpunt dat wordt aangeklaagd, meteen vertaalt in termen van racisme. Dat hebt u vandaag gedaan. U ontpopt zich als spreekbuis van het FDF. Dat doet zelfs de heer Van Eyken niet op deze manier.

Mevrouw Vogels, het valt nogal mee. Vlaanderen is wat dat betreft niet zo onverdraagzaam. We kennen de facili-

teiten en de taalwetgeving in dit land. Ze worden noch in Brussel noch door de Franstalige burgemeesters in de Rand gerespecteerd. Ze worden er zelfs gesaboteerd. We klagen dat allemaal aan, maar u komt op de Dag tegen het Racisme zeggen dat dit ook racisme is. Ik vraag me dan ook af waar we in godsnaam mee bezig zijn. *(Opmerkingen van mevrouw Vogels)*

We hebben nog nooit een verkozen parlementlid omdat hij Franstalig is manu militari uit het parlement gezet. Dat heeft men indertijd met de heer Van Overstraeten van de Volksunie in het Waalse Gewest wel gedaan. Schaar u niet aan de zijde van al die Franstaligen die elk communautair debat willen weren onder het mom van racisme.

Ten tweede: de minister had het naar aanleiding van de Dag tegen het Racisme over laagdrempelige meldpunten en dergelijke. Misschien zou het niet slecht zijn om bij de Vlaamse administratie een meldpunt op te richten voor alle mensen die wegens een foute politieke keuze uit vakbonden worden uitgesloten. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Die vakbonden hebben een overheidstaak. Ze voeren overheidsopdrachten uit, en zijn dus geen privéorganisaties in enge zin meer. Als u het dan toch over discriminatie wilt hebben, dan loont het misschien de moeite om daaraan iets te doen. Op dit ogenblik zijn er al meer dan 400 mensen die worden uitgesloten louter omwille van hun politieke overtuiging – omdat zij voor de afgelopen gemeenteraadsverkiezingen de moed hebben opgebracht om op een lijst van het VB te staan. Zo missen zij sociale bescherming en lopen zij zelfs werkloosheidsuitkeringen mis. Misschien kunt u op de Dag tegen het Racisme en de Discriminatie ook tegen deze discriminatie optreden?

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, dit thema is zo belangrijk en fundamenteel dat het betreurenswaardig is dat er elementen bij worden gehaald die niets met racisme te maken hebben. Het stemt me positief dat vandaag uit de grote jongerenenquête blijkt dat de verdraagzaamheid van jongeren toeneemt. Kijkend naar onze parlementsvoorzitter, in een vorig leven minister van Onderwijs, mag ik stellen dat de inspanningen die in het onderwijs worden geleverd, stilaan vruchten beginnen af te werpen. We zijn er evenwel nog niet.

Mevrouw Vogels had het over de verstikking en de verstrikking, en stelde dat het om racistisch taalgebruik gaat. Ik stel vast dat het partijbestuur van de N-VA is uitgenodigd door de burgemeester van Dinant, een man die toevallig vaak een strik draagt. Hij onderschrijft de stelling dat wij het systeem aanklagen. Niet wij maar

hij geeft daarvan voorbeelden, zoals die projecten van stadsrenovatie die verstoken blijven van vergunningen van het Waalse Gewest omdat er Vlaamse ondernemingen bij betrokken zijn. Dat wordt door een Franstalig politicus aangeklaagd.

Ik aanvaard het dus niet dat u ons hier de les komt spelen; dat we een verkeerde toon aanhouden en ons aan racisme zouden bezondigen. Ik raad u aan om dagelijks *Le Soir* te lezen. Lees eens wat de Franstalige kranten over de 6 miljoen Vlamingen schrijven. U zult dan begrijpen wat voor een beeld over ons in het buitenland wordt opgehangen. In dat verband hebben wij dus geen lessen te ontvangen. Ik ben het echter wel eens met wat u in het begin hebt gezegd: we moeten blijven vechten voor een verdraagzame samenleving. Duw ons echter alsjeblief niet in het hoekje van de racisten als we een systeem aanklagen.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik ben het uiteraard niet eens met het uitgangspunt van mevrouw Vogels dat deze regering gelijke kansen, gelijke behandeling en antidiscriminatie niet in haar hart draagt. Dat doet ze wel. Ik steek daarvoor mijn hand in het vuur. Elke minister doet dat op zijn of haar bevoegdheidssterrein. Het zou me te ver leiden om hier per bevoegdheidssterrein alle initiatieven op te sommen.

Ik betreur het een beetje dat antidiscriminatie en gelijke behandeling met de communautaire discussie op één hoopje worden gegooid. Ik vind dat het ene niets met het andere heeft te maken. Op een dag als vandaag moeten we vooral bezig zijn met het bestrijden van discriminatie.

Ik betreur het ook een beetje dat u nogal vlug over de decretale initiatieven en de meldpunten heen gaat. Ik pleit niet voor een brede waaier van juridische procedures, integendeel. Ik pleit voor oplossingen op het terrein, en daarom is gekozen voor de weg van de meldpunten. Er moet evenwel een sterk juridisch kader zijn, als stok achter de deur. Er wordt aan gewerkt. Daarbij zal aandacht uitgaan naar discriminatie op basis van etnische afkomst, maar ook op basis van politieke overtuiging.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik kan niet in het hart van de minister kijken, en dat is ook niet de bedoeling. Ik vind het heel goed dat ze aan een formeel wettelijk kader werkt. Dat was trouwens een van mijn vragen: mensen moeten in staat worden gesteld om zich op juridisch vlak tegen discriminatie te verzetten.

Ik heb alleen willen zeggen dat het niet genoeg is. Ik heb niet gezegd, mijnheer Van Dijk, dat u racistisch bent, maar wel dat elk racisme start bij vooroordelen. Dat is ook zo aan de andere kant van de taalgrens. Aan een Franstalig publiek zou ik hetzelfde zeggen. Ik lees *Le Soir*, ik lees *La Libre Belgique*. Wat ik daarin lees over de Vlamingen, bewijst dat ze ons niet kennen en dat ze

niet weten over wie ze praten. Als ik daar continu lees dat wij allemaal racisten zijn of uiterst-rechts zijn, dan draait mijn maag om.

Maar omgekeerd – ik ken veel mensen in Wallonië, ik heb er ook veel familie – als ik lees wat onze pers schrijft over de Walen, dan zijn dat ook vooroordelen. Het hele communautaire debat voedt vooroordelen, geeft aan mensen het idee dat men zijn handel en wandel kan baseren op vooroordelen. Dat is de basis van racisme. Misschien is dat de oorzaak waarom in Vlaanderen de onverdraagzaamheid zo groot is.

Ik wil graag met u geloven, mijnheer Van Dijk, en ik hoop dat het waar is, dat er bij jongeren een kentering is. Maar elke dag is er nog ongelooflijk veel racisme. Mensen die omwille van hun huidskleur geen huis krijgen, of die omwille van hun huidskleur geen werk krijgen. Dat moeten we met wortel en al uitrukken. En die wortel zit een beetje in het met vooroordelen werken. Laat ons overstappen naar respect voor elkaar in plaats van naar vooroordelen over elkaar. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over politici in spel- en entertainmentprogramma's op televisie, naar aanleiding van de deelname van de minister-president aan Debby en Nancy's Happy Hour

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, ik heb gearzeld over de titel waarmee ik u zou aanspreken: als minister-president of als Prins Carnaval Yves I. Want er is heel wat te doen geweest over uw opmerkelijk optreden in het travestietenprogramma Debby en Nancy, en zeker over het hoogtepunt van die show, de verkleedpartij, waarbij u op een virtueel onbewoond eiland met plastic palmbomen, getooid met lange baard en reddingsboei, uiteindelijk samen met uw nieuwe spitsbroeder Johan Vande Lanotte, gered wordt door de kapitein Iglo van dienst: Jean-Marie Dedecker.

Kabouter Plop, Vader Abraham en Robinson Crusoe: allemaal verenigd in de figuur van de minister-president. Het klinkt grappig, maar helaas is het dat niet, integendeel. Het heeft sommigen in mijn fractie geïnspireerd om uw campagne als Prins Carnaval te